

Ministerie van Justitie

Directoraat-Generaal Wetgeving, Internationale Aangelegenheden,
Integratie en Vreemdelingenzaken

Directie Wetgeving

Postadres: Postbus 20301, 2500 EH Den Haag

Aan de voorzitter van de Tweede Kamer
der Staten-Generaal
Postbus 20018
2500 EA DEN HAAG

Bezoekadres
Schedeldoekshaven 100
2511 EX Den Haag
Telefoon (070) 3 70 79 11
Fax (070) 3 70 79 10
www.justitie.nl

Datum	14 maart 2007	Bij beantwoording de
Ons kenmerk	5471474/07/6	datum en ons kenmerk
Uw kenmerk	2060707600	vermelden. Wilt u slechts
Onderwerp	Kamervragen van de leden De Wit en Van Bommel inzake over de voorgenomen harmonisering van de strafmaat voor ernstige milieudelicten.	één zaak in uw brief behandelen.

In antwoord op uw brief van 14 februari 2007, nr. 2060707600, deel ik u, mede namens mijn ambtgenoot van Buitenlandse Zaken, mede dat de vragen van de leden van Uw Kamer De Wit en Van Bommel over de voorgenomen harmonisering van de strafmaat voor ernstige milieudelicten worden beantwoord zoals aangegeven in de bijlage bij deze brief.

De Minister van Justitie,

Antwoorden van de minister van Justitie, mede namens de minister van Buitenlandse Zaken,

op de vragen van de leden De Wit en Van Bommel (beiden SP) aan de ministers van Justitie en van Buitenlandse Zaken over de voorgenomen harmonisering van de strafmaat voor ernstige milieudelicten. (Ingezonden op 13 februari 2007, nr. 2060707600)

Vraag 1.

Wat is uw reactie op het voorstel van de Europese Commissie om de strafmaat voor ernstige milieudelicten in de Europese Unie te harmoniseren? 1)

Vraag 2.

Klopt het dat de besluiten met betrekking tot (strafrechtelijke) maatregelen in dit kader bij meerderheid zullen plaatsvinden?

Vraag 3.

Deelt u ook in dit kader de mening dat “niet getornd mag worden aan de nationale keuzevrijheid ten aanzien van welk soort sanctie wordt ingezet”? 2)

Vraag 4.

Deelt u de mening dat de wijze van handhaving die de Europese Commissie voorstelt tot verbrokkeling van het Nederlandse strafrecht leidt? 3)

Vraag 5.

Deelt u de vrees dat hierdoor de mogelijkheid ontstaat dat Nederland (strafrechtelijke) sancties moet gaan opleggen die mogelijk lager zijn dan de sancties die Nederland reeds kent?

Vraag 6.

Deelt u de mening van Greenpeace dat de voorgestelde boetes voor bedrijven aan de magere kant zijn? 4)

Vraag 7.

Verdiert het aanbeveling om de strafmaat voor milieudelicten te verzwaren en de expertise op het gebied van milieubescherming bij het Openbaar Ministerie te vergroten?

Vraag 8.

Deelt u de mening dat de voorstellen die de Europese Commissie doet zonder meer zullen leiden tot een betere bescherming van het milieu?

Vraag 9.

Deelt u de mening dat de Nederlandse wetgever prima in staat is zelf te bepalen wanneer het strafrecht moet worden ingezet voor de effectieve handhaving van richtlijnen?

- 1) "EU: één strafmaat milieudelict", de Volkskrant, 9 februari 2007
- 2) Kamerstuk 22 112, nr. 480, blz. 5, vergaderjaar 2006-2007
- 3) Motie- Van Bommel/Weekers (Kamerstuk 23 490, nr. 424, vergaderjaar 2005-2006)
- 4) zie noot 1

Antwoorden op de vragen 1 tot en met 9

Nederland hecht groot belang aan een effectieve bestrijding van milieucriminaliteit. Nederland hanteert daartoe bestuurlijke en strafrechtelijke handhavinginstrumenten.

Nederland is van oordeel dat afspraken op Europees niveau bijdragen aan een effectieve aanpak van milieucriminaliteit. Recentelijk heeft het kabinet daarop gewezen naar aanleiding van het incident met de Probo Koala. Nederland heeft destijds ingestemd met de totstandkoming van het kaderbesluit (2003/80/JBZ) van 27 januari 2003 inzake de bescherming van het milieu door middel van het strafrecht (PbEG L 29/55). Dit kaderbesluit is vernietigd door de uitspraak van het Hof van Justitie van 13 september 2005 (zaak nr. C-176/03) vanwege het feit dat de in het kaderbesluit geregelde materie (milieubescherming) op grond van het EG-verdrag, de eerste pijler, had moeten worden geregeld en niet door middel van een kaderbesluit in de derde pijler.

Het op 9 februari 2007 gepresenteerde voorstel van de Commissie voor een richtlijn inzake de bescherming van het milieu door middel van het strafrecht vloeit voort uit deze vernietiging.

Besluitvorming in de eerste pijler vindt plaats bij gekwalificeerde meerderheid van stemmen, met medebeslissingsrecht van het Europees Parlement.

Voor Nederland is van groot praktisch belang dat niet nodeloos wordt getornd aan de nationale keuzevrijheid over de inzet van handhavingmodaliteiten ter verzekering van de naleving van EG-normen.

De ontwerprichtlijn omschrijft een aantal milieudelicten, zoals het dumpen van giftige stoffen en het illegaal vervoeren van giftig afval. De omschrijving van de misdrijven komt vrijwel overeen met de omschrijving daarvan in het hiervoor genoemde kaderbesluit. De ontwerprichtlijn schrijft de lidstaten voor wat voor type straffen moeten worden opgelegd en hoe hoog de maximum vrijheidsstraffen en maximumboetes voor rechtspersonen ten minste zouden moeten zijn. De richtlijn gaat daarin verder dan het kaderbesluit en is ook veel gedetailleerder.

Het kabinet zal zijn standpunt over de richtlijn in een uitgebreid BNC-fiche neerleggen. Dit standpunt zal op korte termijn aan de Kamer worden gezonden. De staatssecretaris voor Europese Zaken zond op 7 maart 2007 het verkorte fiche naar de Kamer.

Aantekening verdient dat het Hof van Justitie nog uitspraak moet doen in een tweede zaak over de inzet van strafrecht ter verwezenlijking van EG-normen (beleidsterrein vervoer). Die procedure betreft het kaderbesluit (2005/667/JBZ) van 12 juli 2005 tot versterking van het strafrechtelijke kader voor de bestrijding van verontreiniging vanaf schepen (PbEG L 225/164). Dit kaderbesluit geeft het kader voor strafrechtelijk optreden tegen inbreuken op normen ter bescherming van het marine milieu die zijn neergelegd in de richtlijn (2005/35/EG) van 7 september 2005 inzake verontreiniging

vanaf schepen en invoering van sancties voor inbreuken (PbEG L 255/11). De uitspraak in deze zaak zal verdere duidelijkheid kunnen bieden over de omvang van de bevoegdheden van de Gemeenschapswetgever op het terrein van het strafrecht in de eerste pijler.